

Med Hensyn til Medlemmerne af det mosaiske Trossamfund er der ved Anordning af 29. Marts 1814 §§ 12 og 13, jfr. Kancelliets Skrivelse af 21. Juli 1814 ad 5 og 6, og Plakat af 2. Februar 1849, givet særlige Regler om Fødselsanmeldelser, der foregaa til særlige Protokoller, hvis Førelse i København besørges af Menighedens Repræsentanter og udenfor København, hvor der nu ingen Synagoger findes, af Stedets Øvrighed. Efter det i nærværende Lovforslag iøvrigt gennemførte Grundsynspunkt vil det være mest konsekvent, at Jøders Fødsel anmeldes samme Sted, hvor alle øvrige Fødsler anmeldes, og dette vil ogsaa blive Tilfældet, saaledes som § 1 her er formuleret. Udenfor København, hvor der kun findes et ganske forsvindende Antal Jøder og heller ikke nogen særlig Organisation for disse, er der herefter ingen Grund til fremdeles at opretholde særlige Regler om Anmeldelse af deres Fødsel (og Død) ved Siden af de i nærværende Lovforslag givne Regler. I København, hvor det mosaiske Trossamfund har en særlig Organisation, der ej alene har religiøse Formaal, men tillige varetager visse rent borgerlige Forhold for Medlemmerne, er der derimod af disse Hensyn Grund til at bibeholde de særlige Regler ved Siden af den i Lovforslaget givne almindelige Regel, og fornøden Bestemmelse herom er givet i § 9. Legale Attester vil da i København ogsaa fremtidig kunne udstedes efter det mosaiske Trossamfunds Protokoller.

Bestemmelserne i § 1 2det Stk. ville formentlig findes naturlige.

Til § 2.

Bestemmelserne om, hvem Anmeldelsespligten paahviler, og om personligt Møde ved Anmeldelsen ere i det væsentlige overensstemmende med de nu efter Forordning af 1828 §§ 10 og 13 gældende Regler, dog at man ved Angivelsen af, hvem Anmeldelsespligten paahviler, naar det ikke er Faderen, har ment at burde vælge noget bestemt Udtryk end i Forordning af 1828 („Moderen eller dem, som ere om hende og besørg de Anliggender, som denne, formedelst sin Tilstand, ikke selv kan besørg“), hvorved Kredsen af de anmeldelsespligtige tillige har modtaget en formentlig naturlig Begrænsning. At Anmeldelsen sker personlig og ikke skriftlig, er erfaringsmæssig en Nødvendighed for at sikre korrekte og fuldstændige Oplysninger.

Med Hensyn til Ansvar for undladt behørig Anmeldelse (jfr. nu Forordning af

1828 § 10) bemærkes, at det formentlig er rettest, at Bøderne, der nu paalægges af Øvrigheden (i København Magistraten, udenfor København Amtmanden) ikendes af Domstolene under en offentlig Politisag.

Til § 3.

Bestemmelsen i 1ste Stk. har som stemmende med Forholdets Natur hidtil i Reglen været iagttaget i Praksis, og den i 2. Stk. givne Forskrift gælder allerede nu som administrativt Paabud ifølge Ministeriets Cirkulære af 26. Juni 1893.

Reglen i Forordningen af 1828 § 11 om fornyet Fødselsanmeldelse i Tilfælde af Flytning til et andet Sogn inden Daaben (Navngivelsen) kan herefter anses for overflødig og foreslaas derfor ophævet, jfr. Lovforslagets § 10.

Til § 4.

Naar den Regel gennemføres, at alle Fødsler anmeldes til Folkekirkens Kirkebøger, bør ligeledes, da Fødsel og Død bør anmeldes til de samme Protokoller, tilsvarende Regler gives for Dødsanmeldelser. Herfor tale i Virkeligheden ogsaa alle de samme Grunde, som foran ere anførte for Fødselsanmeldelsers Vedkommende.

Reglerne i 2det og 3die Stk. ere i det væsentlige allerede gældende Ret, jfr. Kanc.-Cirkul. 9. Juni 1838, Lov Nr. 100 af 19. April 1907 § 4, Lov Nr. 58 af 1. April 1892 § 3.

Forskriften i sidstnævnte Lovbestemmelse om, at Anmeldelse af Dødsfald, naar Ligbrænding skal finde Sted, skal foregaa til Kirkebogen paa det Sted, hvor den afdøde boede, er en Afvigelse fra den almindelige Regel, hvorefter Anmeldelsen skal ske paa det Sted, hvor Dødsfaldet er indtruffet, og denne særlige Regel — hvis Hensigt øjensynlig kun har været at give den Bestemmelse, at Politiet skulde paase, at Anmeldelse til Kirkebogen har fundet Sted, jfr. Rigsdagstidende 1891 — 92, Folketingets Forhandlinger Sp. 3910 — har man derfor foreslaaet ophævet, jfr. Forslagets § 10. Denne Ophævelse gælder selvfølgelig kun den særlige Regel om Anmeldelsens Sted, men ikke Hovedbestemmelsen om Politiets Pligt til at paase, at Anmeldelse til vedkommende Kirkebog — fremtidig altsaa den, indenfor hvis Omraade Dødsfaldet er indtruffet — har fundet Sted.

Til § 5.

Den nye Regel i § 5, 1. Stk. er foreslaaet for at forøge Kirkebøgernes praktiske Værdi som borgerlige Register.